

DUJMOVIĆ ZDRAVKO

DATUM I MJESTO ROĐENJA: 4.05.1947., Zenica
NACIONALNOST: -
ZANIMANJE: Načelnik PU Čapljina

ISKAZ/IZJAVA SE ODNOSI NA:
Period 1992. i 1993. godine, područje Olova

SVOJSTVO U KOJEM JE SVJEDOK BIO PRISUTAN:
Zamjenik komandira/ zapovjednik Policijske stanice Olovo

VEZA GENERALA PRALJKA S DOGAĐAJIMA NA KOJE SE
ISKAZ/IZJAVA ODNOSI:
Nema osobnih kontakata. Informacije o događajima, kronologija zbivanja na području Olova, suradnja s Muslimanima i zajednička obrana a nakon toga rast napetosti.

SAŽETAK

Iskaz, 30 strana

Dujmović je sada načelnik Policijske uprave Čapljina.

Tijekom rata je bio zapovjednik Policijske stanice Olovo. U ljeto 1992. prelazi u HVO i tamo je do početka 1994. godine. Tada se ponovo aktivira u Kiseljaku i postaje inspektor u Policijskoj upravi Kiseljak. Nakon toga prelazi u Mostar, u MUP HR HB.

Početak rujna 1992.; formiranje HVO-a. Logistiku dobivaju iz Središnje zone Vitez. Olovo je prostor s dominantnim brojem muslimanskog stanovništva; 5% Hrvata (prema popisu iz 1991. godine). Olovo graniči s Republikom srpskom, jedan dio Olova Srbi su zauzeli. Počeci organiziranja obrane u Olovu. Zajednička obrana. Muslimana je više, ali su Hrvati-HVO bolje organizirani, naoružani i maju bolju logistiku. U početku među njima postoji koordinacija.

HVO tada nema kapacitete da primi sve one Muslimane koji u njega žele ući. Muslimani koji nisu mogli ući u HVO, odlaze u ABiH. Zajednički sastanci HVO-a i 1. Olovske brigade (zapovjednik je Fadil Karačić). Spominje Nijaza Vrapca, Pašalića. Božićni prijem 1992. godine. Kamion minsko-eksplozivnih sredstava i oružja koji je u studenom 1992. došao iz Busovače i puno doprinijeo obrani Olova; najveći dio tih sredstava išao je ABiH. U to vrijeme muslimanski narod slavi HVO.

U kolovozu 1992. traju zajedničke obuke s pripadnicima Olovske brigade.

Spominje čovjeka po imenu Sokolar Rifet (oficir ABiH, imao vojnu akademiju, obučavao je pripadnike HVO-a). Spominje čovjeka po imenu Pašalić Ramiz, koji je u ljeto 1992. godine, zajedno s Augustom Matičevićem išao u Slavonski Brod kako bi iz tamošnje vojarne doveli naoružanje. Armijsko zapovjedništvo je po pitanju naoružavanja i logistike često i dobro surađivalo s Varešom, vareškom brigadom «Bobovac», HVO-om, Antom Pejčinovićem, tadašnjim predsjednikom HVO-a, s HVO-om tuzlanskog područja. Božićni domjenak 1992. godine na kojeg je, u ime HVO-a, pozvao sve viđenije Muslimane Olova: Muhamed Kadrić, Alija Smajić, Ramiz Pašalić

Tada nije bilo napetosti, ali kasnije, kako su Muslimani jačali tako se osjećalo slabljenje veza i zajedništva

Velika količina naoružanja išla je od HVO-a prema Muslimanima. Atmosfera u Olovu krajem 1992. godine: razrušen grad, teško se živi, nema struje ni vode, Srbi jaki i u stalnim napadanjima.

Bez obzira na kasnije podcjenjivanje od strane Muslimana, HVO je odigrao veliku ulogu u obrani Olova.

Događaji u Bosni i Hercegovini se, tijekom 1993. godine, reflektiraju na događanja u Olovu. Radio i televizija BiH, naročito Radio Sarajevo, neprijateljski nastupaju prema Hrvatima i to se odražava na odnose; sve više se udaljavaju dvije strane; raste animoziteti. Međutim, Hrvati i dalje drže položaje prema Srbima

Događaj kada je išao prema Carevoj Ćupriji, neki Musliman je prepoznao Dujmovića i zapucao na njegovo vozilo

Situacija u Olovu 1993.. Dujmović je tada bio zapovjednik Policijske stanice Olovo i predsjednik HVO-a. U policijskoj stanici je bio još jedan Hrvat, Ivica Kir. Problemi koje su tada rješavali: provale, upadi u srpske stanove, ljudi bombama love ribu

Humanitarna pomoć koja je dolazila, karitativna pomoć u suradnji s crkvom, dijeljena i Muslimanima. Djeluju i arapske humanitarne organizacije

Kraj 1993.; ljudi iz Predsjedništva HVO-a općine Olovo, Hrvati, dobili su poziv i morali su ići kopati rovove (Petar Damjani, Kruno Jozelić, Ivan Bendić)

HVO se transformira u KUD «Fra Matija Divković»

Početak 1994. Dujmović odlazi iz Olova u Kiseljak.